

πνευματισμούς, τὰ φαντάσματα, τὰς μαντείας... καὶ ὅμως τὴν ἐπελθοῦσαν νύκτα ἀφίχθεῖσα πρὸς ἀντικατάστασίν μας ἡ νέα φρουρά, μᾶς ἀνήγγειλεν ὅτι διετάχθη ὁ λόχος μας νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Κομπότι, τὴν ἀρχικὴν ἑδραν τοῦ Συντάγματός μας.

*
* *

Παρήλθον ἑκτοτε ἡμέραι πολλαί· κατήλθομεν πάλιν διὰ τῶν δυσβάτων καὶ ἀποτόμων ὁρέων τῶν Τσουμέρκων διασχίσαντες τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ νομοῦ τῆς Ἀρτης διὰ Σχορέτσαινας, Βουλγαρελίου, Καλεντίνης, Θεοτοκιοῦ· εἰσεβάλομεν πάλιν διὰ τὸ Λοῦρον καὶ τὸ Γρίμποβον· νέαι συμπυροκροτήσεις ἐπληξαν τὰ ὧτά μας· νέαι ἐντυπώσεις ἐνεχαράχθησαν εἰς τὸν νοῦν μας καὶ ὅμως οὐδὲν μοὶ ἀφῆκε τόσην ζωηράν ἀνάμνησιν, ὅσον τὰ ἐσπαρμένα τῇδε κάκεισε ἀπόκρημνα ἐκεῖνα ὄρη, τὰ τοποθετηθέντα οὕτω πῶς ὑπὸ τῆς τύχης, ὥστε τὸ ἐν ν' ἀπειλῇ τὸ ἕτερον, ὁ γλυκὺς ἐκεῖνος ἀντίλαλος τῶν συνεχῶν πυροβολισμῶν, ὁ ἅγιος ἐκεῖνος ἐνθουσιασμός, τὸν ὁποῖον διετήρουν οἱ στρατιῶται μας εἰσέτι, καίτοι διηνεκῶς καταλούμενοι ὑπὸ τῆς βροχῆς, καταπονούμενοι καὶ τῶν πάντων στερούμενοι, ὃν τοῖς ἐνέπνεεν ἓν καὶ μόνον αἶσθημα, μία καὶ μόνη ὑποχρέωσις, ἡ πρὸς τὴν μητέρα πατρίδα ἀγάπη !

(Ἐκ τοῦ ἡμερολογίου μου)

ΣΤΑΥΡΟΣ Π. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Πολὺ μᾶλλον ἀποκληροῦ τις τὰ τέκνα του καταστρέφων τὴν τιμὴν ἢ τὴν περιουσίαν του.

Ὁ μικρόψυχος τρέμει πρὸ τῆς κοινῆς γνώμης· ὁ ἄφρων τὴν περιφρονεῖ. ὁ ἐπιτήδεις τὴν διευθύνει.

Ἐνὸσω δὲν ἔχει τις τὸν πλοῦτον, λέγει ὅτι θὰ τὸν διέθετε ἄριστα· ἅμα τὸν ἀποκτῇσθαι ἀφίνει νὰ τοῦ λέγουν ἄλλοι.